

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3501/2021. (XI. 30.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 2018. július 25. napjáig hatályos 18. § (2) bekezdés c) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására és egyedi ügyben való alkalmazásának kizárására, valamint a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VII.37.179/2020/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselő nélkül eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben elsősorban [az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti panaszában] a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 2018. július 25. napjáig hatályos 18. § (2) bekezdés c) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítását, valamint az egyedi ügyében való alkalmazásának kizárását kérte az Abtv. 41. § (3) bekezdése alapján az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (1) és (5) bekezdései és XIX. cikk (4) bekezdése sérelmére hivatkozással. Másodsorban (az Abtv. 27. §-a szerinti panaszában) az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állította a felülvizsgálati jogkörben eljáró Kúria Kfv.VII.37.179/2020/9. ítéletével összefüggésben, kérve az ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.078/2019/9. számú ítéletére is kiterjedő hatállyal.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege szerint az indítványozó öregségi nyugdíj megállapítását kérte 2016. február 17. napjától (a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltésétől) kezdődően, amelyet a Békés Megyei Kormányhivatal 2016. április 4. napján számára meg is állapított. Az indítványozó az igénybejelentő lapon arról nyilatkozott, hogy az ellátás kezdő napján díjazás ellenében munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony keretében munkát nem végez.
- [3] 1.2. Az öregségi nyugdíj megállapítását követően a Békés Megyei Kormányhivatal Békéscsabai Járási Hivatalához a Nemzeti Adó- és Vámhivaltól adatszolgáltatás érkezett, mely azt mutatta, hogy az indítványozó 2016. február 10. és 2016. május 18. napja között megbízási jogviszony keretében biztosított volt. A Békés Megyei Kormányhivatal Békéscsabai Járási Hivatala hosszas bizonyítási eljárást követően 2019. február 5. napján kelt, BE-02/L503/849-14/2017. számú határozatával az öregségi nyugdíj tárgyában hozott határozatát visszavonta, és az öregségi nyugdíj megállapítása iránt előterjesztett kérelmet elutasította tekintettel arra, hogy az indítványozó a nyugdíjmegállapítás időpontjában munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony keretében biztosított volt. Az elsőfokú döntéssel szemben az indítványozó fellebbezéssel élt, és kérte a nyugdíjmegállapítás visszavonásáról rendelkező határozat visszavonását és az eredeti állapot visszaállítását, hivatkozással arra, hogy a vonatkozó időszakban díjazásban nem részesült, és téves adatszolgáltatás történt. A másodfokon eljáró Budapest Főváros Kormányhivatala 2019. május 8. napján kelt BP/L556/383-8/2019. számú határozatával az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta. Döntésében rögzítette, hogy az indítványozó a nyugdíjmegállapítás napján az ellátáshoz szükséges jogosultsággal nem rendelkezett, ugyanis az indítványozó nyilatkozata ellenére 2016. február 17. napján biztosítottnak minősült.
- [4] 1.3. Az indítványozó ezt követően keresetet terjesztett elő, melyben a másodfokú határozat bírósági felülvizsgálatát kérte. A Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. október 31. napján 3.K.27.078/2019/9. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Az ítélet szerint az eljáró hatóságok helyesen jutottak arra a következtetésre, hogy azon a napon, amelytől kezdődően az indítványozó részére az öregségi teljes nyugdíjat

megállapították, az indítványozó biztosítással járó jogviszonyban állt, jóllehet az indítványozó az igénybejelentésében ezzel ellentétes tartalmú nyilatkozatot tett. Azáltal pedig, hogy az indítványozó esetében az öregségi nyugdíj megállapításának törvényi feltétele nem teljesült, az öregségi nyugdíjat megállapító határozatot vissza kellett vonni. A Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a közigazgatási eljárás elhúzódásával kapcsolatban (melyet az indítványozó keresetében ugyancsak sérelmezett) rögzítette, hogy olyan eljárási szabályszegés nem történt, ami az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással lenne. Az ítélet az ügyintézési határidő számítását (mely szerint az ügyintézési idő mindössze 26 nap volt) elfogadta, az öregségi nyugdíj megállapítása és az öregségi nyugdíjat megállapító határozat visszavonása között eltelt hosszabb időt pedig alapvetően az indítványozó nyilatkozataihoz igazodó széleskörű bizonyítás eredményezte az ítélet szerint.

- [5] 1.4. A jogerős ítélet ellen az indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését. A Kúria 2020. június 17. napján kelt Kfv.VII.37.179/2020/9. számú ítéletével a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét hatályában fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy a Tny. 64. § (2) bekezdése szerint a nyugdíjigényt az ellátás megállapításának kezdő időpontjában hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni, így a Tny. 18. § (2) bekezdés c) pontját (azaz azt a rendelkezést, melynek értelmében az indítványozó öregségi nyugdíj jogosultsága megállapításának feltétele az volt, hogy az öregségi teljes nyugdíj megállapításának napján az indítványozó biztosítással járó jogviszonyban ne álljon) annak későbbi hatályvesztésére tekintet nélkül az indítványozó esetében alkalmazni kellett. A Kúria is arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó a megbízási szerződés alapján rábízott feladatokat teljesítette, aminek ellenében a megbízó a megbízási díjat megfizette. Az ügyintézési határidő kérdésében a Kúria is megerősítette, hogy az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértés nem történt, a közigazgatási eljárás a jogsegélyeljárások miatt húzódott el, ez azonban nem akadályozta az indítványozót eljárási jogai gyakorlásában, és a döntés tartalmát sem befolyásolta.
- [6] 2. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszát.
- [7] 2.1. Az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti panaszában azt sérelmezi, hogy a Tny. 2018. július 25. napjáig hatályos 18. § (2) bekezdés c) pontja sérti az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdését, a XIX. cikk (4) bekezdését, valamint a XV. cikk (1) és (5) bekezdését.
- [8] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott rendelkezés szükségtelenül, értelmezhető indok nélkül korlátozza a munka és foglalkoztatás szabad megválasztásához fűződő jogot. Az indítvány szerint annak ellenére, hogy az állam az öregségi nyugdíj melletti munkavégzést elismeri, szükségtelenül kényszeríti a nyugdíj jogosultságot szerzett személyt arra, hogy nyugdíj megállapítását csak akkor kérhesse, ha más, foglalkoztatásra irányuló (biztosítási) jogviszonya megszűnt.
- [9] Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése az indítványozó szerint amiatt sérült, mert a Tny. 2018. július 25. napjáig hatályos 18. § (2) bekezdés c) pontja észszerű indok nélkül tesz különbséget a nyugdíj megállapításakor az előírt tartalmi feltételeket teljesítő személyek között. Az indítványozó sérelmezi, hogy a támadott rendelkezés olyan feltételt támaszt a nyugdíj jogosultság megállapításához, amely nincs összhangban sem az életkorral, sem pedig az elvégzett munkával.
- [10] Az alkotmányjogi panasz szerint azáltal, hogy a Tny. 2018. július 25. napjáig hatályos 18. § (2) bekezdés c) pontja sem az idősök védelmére, sem az időskori megélhetés biztosítására, sem a munka vagy a nyugdíjba vonulás közötti szabad döntés meghozatalára nincs tekintettel, az Alaptörvény XIX. cikk (4) bekezdése és XV. cikk (5) bekezdése is sérült.
- [11] 2.2. Az indítványozó a bírósági döntésekkel összefüggésben (Abtv. 27. § szerinti panasz) a közigazgatási eljárás elhúzódását kifogásolja, úgy véli, a kára a jelentős összegű visszafizetési kötelezettségben testesül meg, az érdeksérelem pedig ott jelenik meg, hogy az időmúlás következményeként egyre távolabb kerül attól, hogy az ügyet kiváltó téves adatszolgáltatást helyreállítsa. Meggyőződése szerint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való jogból következik, hogy a közigazgatási hatóságok számára a jogalkotó által meghatározott határozathozatali határidő elmulasztásának terhét a mulasztó, hatóságok, ne pedig az ügyfelek viseljék. Azáltal pedig, hogy az eljáró bíróságok ezeket a szempontokat ugyancsak figyelmen kívül hagyták, a támadott bírói döntések az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével is ellentétesek. Az alkotmányjogi panasz szerint a bíróságok valótlanul jutottak arra a következtetésre, hogy részben a széleskörű

bizonyítás miatt, részben pedig illetékességi okokból jogszerűen húzódhatott ennyi ideig az eljárás, a bíróságok pedig nem vizsgálták meg érdemben az indítványozó határidővel kapcsolatos kifogásait.

- [12] 2.3. Az indítványozó az Abtv. 61. § c) pontja alapján alkotmányjogi panaszában kérte az ítélet végrehajtásának felfüggesztését is.
- [13] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [14] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 26. § (1) bekezdése, illetve 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A Kúria ítéletét az indítványozó jogi képviselője 2020. augusztus 19-én vette át, az indítványozó pedig az alkotmányjogi panaszt határidőben, 2020. október 16. napján nyújtotta be az elsőfokú bíróságon. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [15] 3.2. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz befogadhatóságával kapcsolatosan az Alkotmánybíróság az alábbi következtetésekre jutott.
- [16] A Tny. 2018. július 25. napjáig hatályos 18. § (2) bekezdés c) pontja az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti panasz szempontjából az ügyben alkalmazott jogszabályi rendelkezésnek minősül.
- [17] Az Abtv. 26. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz benyújtásának feltétele, hogy az indítványozó valamely Alaptörvényben biztosított jogának sérelmét állítsa. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ugyanakkor az Alaptörvény XV. cikk (5) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot {lásd például: 3300/2020. (VII. 17.) AB végzés, Indokolás [10]}. Az alkotmányjogi panasz ezért ebben az elemében nem teljesíti az Abtv. 26. § (1) bekezdés a) pontja követelményét.
- [18] Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétegye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [19] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény XIX. cikke két esetben fogalmaz meg jogosultságokat az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából. Az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdésének második mondata az állampolgárok anyasága, betegsége, rokkantsága, özvegyisége, árvasága és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélkülisége esetében garantálja a „törvényben meghatározott támogatásra” való jogosultságot, míg a XIX. cikk (4) bekezdése állami nyugdíjra való jogosultságot említ, melynek feltételeit törvény állapítja meg. A törvényi feltételek részletei, vagy a jogosultság feltételei mint konkrét részletszabályok ugyanakkor nem az Alaptörvényből következnek, az alaptörvényi háttér csak azt jelenti, hogy az elvont jogosultság magából az Alaptörvényből ered {28/2015. (IX. 24.) AB határozat, Indokolás [34]; legutóbb hasonlóan például: 3364/2020. (X. 22.) AB határozat, Indokolás [22]–[23]}. Az Alaptörvény XIX. cikk (1) és (4) bekezdéseiből az ellátás feltételeinek törvényben való rögzítettségén túlmenően további követelmények nem vezethetőek le, azonban a jogalkotó által törvényben meghatározott feltételek nem lehetnek ellentétesek az Alaptörvénnyel {lásd: 2/2018. (IV. 6.) AB határozat, Indokolás [12]}. Jelen esetben az indítványozó egy ilyen, a jogalkotó által törvényben meghatározott jogosultsági feltétel, mint az Alaptörvény XIX. cikk (4) bekezdését végrehajtó szabály XIX. cikk (4) bekezdésébe ütközését állítja. A Tny. 2018. július 25. napjáig hatályos, támadott rendelkezése azonban nem ellentétes a XIX. cikk (4) bekezdésével, hanem éppen ellenkezőleg, a XIX. cikk (4) bekezdését hajtja végre. Ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz a XIX. cikk (4) bekezdésével összefüggésben sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi kétegyt, sem pedig alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel.
- [20] Az alkotmányjogi panasz szerint a Tny. 2018. július 25. napjáig hatályos 18. § (2) bekezdés c) pontja indokolatlanul tesz különbséget a biztosítás hatálya alatt lévő, valamint a biztosítás hatálya alatt nem lévő nyugdíjjogosultak között. Figyelemmel a jelen végzés XIX. cikk (4) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatos megállapításaira, az Alkotmánybíróság rögzíti: 2018. július 25. napját megelőzően az öregségi nyugdíjra való jogosultság

feltétele volt, hogy a nyugdíjjogosult azon a napon, amelytől kezdődően az öregségi teljes nyugdíjat megállapítják, ne álljon biztosítással járó jogviszonyban. Az indítványozó a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, valamint a Kúria ítéletéből is következően 2016. február 17. napján (amely naptól kezdődően öregségi nyugdíj megállapítását kérte) öregségi nyugdíjra a jogosultsági feltételek teljesítésének hiányában nem volt jogosult. Ennek megfelelően a Tny. 2018. július 25. napjáig hatályos 18. § (2) bekezdés c) pontja az indítványozó állításával ellentétben nem tett különbséget az öregségi nyugdíjjogosultak között aszerint, hogy biztosítással járó jogviszonyban állnak-e vagy sem, hanem éppen ellenkezőleg, az öregségi nyugdíjra jogosultak körét határozta meg oly módon, hogy az indítványozó fennálló biztosítási jogviszonyára tekintettel nem minősült öregségi nyugdíjjogosultnak. Az öregségi nyugdíjjogosultságnak pedig (az indítványozó megközelítésével szemben) csupán egyetlen, és nem pedig a kizárólagos szempontja az igénylő életkora. Mindez egyben azt is jelenti, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésével összefüggésben az indítványban megjelölt okból nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem fogalmaz meg.

- [21] Az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése állított sérelmével összefüggésben az Alkotmánybíróság kiemeli: az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése nyújt lehetőséget üzleti, hasznot hajtó tevékenységek meghatározott szakmai, hivatásbéli, gazdasági és egyéb más feltételek mellett való gyakorlásához. A munka és a foglalkozás szabad megválasztása (a vállalkozás szabadságához hasonlóan) a szabadságjogokhoz hasonló védelemben részesül az állami beavatkozásokkal és korlátozásokkal szemben. Az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésében foglalt jog lényegi tartalma kiváltképp akkor sérül, ha a közhatalmi intézkedés a foglalkozás szabad megválasztásának vagy a vállalkozóvá válás jogát meghatározatlan időre teljes egészében elvonja {3076/2017. (IV. 28.) AB határozat, Indokolás [56]; hasonlóan például: 3002/2020. (II. 4.) AB határozat, Indokolás [38]}. Jelen esetben a Tny. 2018. július 25. napjáig hatályos 18. § (2) bekezdés c) pontja sem az indítványozó öregségi nyugdíjra való jogosultságát, sem a foglalkozás szabad megválasztásához való jogát nem vonta el, hanem csupán azok együttes fennállását nem tette lehetővé, melyek közül az indítványozó szabad belátása szerint, saját egyéni életkörülményeinek figyelembevételével választhatott, abban az esetben pedig, ha az indítványozó az öregségi nyugdíjkorhatár betöltésének napján biztosítási jogviszonyban áll, az öregségi nyugdíjjogosultsága sem veszett el, csupán később, a biztosítási jogviszony megszűnését követően válhatott öregségi nyugdíjassá (mely esetben ráadásul magasabb összegű öregségi nyugdíjra is jogosulttá válhatott). Mindezen szempontokra tekintettel az indítvány a XII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben sem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem fogalmaz meg.
- [22] Az Alkotmánybíróság ezért azt állapította meg, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem.
- [23] 3.3. Az Alkotmánybíróság ezt követően az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt vizsgálta meg, és az alábbiakat állapította meg.
- [24] Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelem követelményét teljesíti. Az Alkotmánybíróságnak ebben az esetben is azt kellett megvizsgálnia, hogy a panasz teljesíti-e az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek valamelyikét.
- [25] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában egyaránt megjelölte az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését is. Az indítványozó panaszában részben az eljárás állított elhúzódsát, részben pedig azt kifogásolja, hogy a bíróságok nem vizsgálták meg kellő alaposággal az indítványozó ezzel kapcsolatos perbeli kifogásait. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint „[a]z alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]} Annak megítélése, hogy valamely ügyben a hatóságok a rájuk irányadó ügyintézési határidőt túllépték-e vagy sem, olyan tényállás-megállapítási (és nem pedig alkotmányjogi) kérdésnek tekinthető, melynek megítélése az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esik. Jelen esetben pedig az is kétséget kizáróan megállapítható, hogy mind a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (lásd az ítélet 11–12. oldalait), mind pedig a Kúria (lásd az ítélet [25] bekezdését) érdemben megvizsgálta az indítványozó közigazgatási hatósági eljárás elhúzódsával kapcsolatos kifogásait, mely vizsgálat nyomán mindkét bírói fórum arra a következtetésre jutott,

hogy bár maga a közigazgatási eljárás a jogsegélyeljárások miatt valóban elhúzódott, azonban az ügyintézési határidő betartásra került, az eljárás elhúzódása pedig nem akadályozta az indítványozót eljárási jogai gyakorlásában és a hatóságok döntésének tartalmát sem befolyásolta.

- [26] Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti panasz sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi kételyt, sem pedig alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmazott meg, ekként az Abtv. 27. §-a szerinti panasz sem teljesítette az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem.
- [27] 4. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapulvételével – az Ügyrend 5. §-a alapján eljárva – az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján, míg az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében foglaltakra is, visszautasította.
- [28] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kérte a támadott bírói döntések végrehajtásának felfüggesztését is. Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt visszautasította, ezért az Abtv. 61. § (1) bekezdése szerinti végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemről az Alkotmánybíróságnak nem kellett határoznia.

Budapest, 2021. november 9.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1873/2020.

